

EUROPESE COMMISSIE

Brussel 10.10.2025
C(2025) 6936 final

Minister Maxime Prévot
Vice-eersteminister en minister van
Buitenlandse Zaken, Europese Zaken en
Ontwikkelingssamenwerking
Karmelietenstraat 15
BE – 1000 Brussel

Betreft: Kennisgeving 2025/369/BE

Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over passende aandacht door aanbieders van een gebruikersinterface

Indiening van een uitvoerig gemotiveerde mening uit hoofde van artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535

Indiening van opmerkingen krachtens artikel 5, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van 9 september 2015

Excellentie,

In het kader van de in Richtlijn (EU) 2015/1535 vervatte kennisgevingsprocedure hebben de Belgische (Vlaamse) autoriteiten de Commissie op 10 juli 2025 in kennis gesteld van het “*Ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering over passende aandacht door aanbieders van gebruikersinterfaces*” (“het aangemelde ontwerp”).

Volgens het kennisgevingsbericht is het aangemelde ontwerp bedoeld om de beginselen in het “*ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft passende aandacht door aanbieders van een gebruikersinterface*” (kennisgeving 2025/368/BE) over hetzelfde onderwerp verder uit te werken. Over dit ontwerpdecreet heeft de Commissie ook een uitvoerig gemotiveerde mening en opmerkingen uitgebracht.

Het in het kader van kennisgeving 2025/368/BE aangemelde ontwerpdecreet voorziet in verplichtingen voor aanbieders van gebruikersinterfaces om passende aandacht voor televisie- en radio-omroepprogramma’s van algemeen belang te waarborgen, overeenkomstig artikel 7bis van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden

van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2018/1808 in het licht van een veranderende marktsituatie. Artikel 7bis is een facultatieve bepaling op grond waarvan de lidstaten maatregelen kunnen nemen om de passende aandacht voor audiovisuele mediadiensten van algemeen belang te waarborgen, mits deze in overeenstemming zijn met het recht van de Unie.

De manier waarop de aanbieders van gebruikersinterfaces dit moeten bereiken, wordt concreet geregeld in het aangemelde ontwerp. Artikel 3 schrijft voor op welke wijze aanbieders van gebruikersinterfaces passende aandacht moeten besteden aan televisie-omroepprogramma's, terwijl artikel 4 aanbieders van gebruikersinterfaces die toegang geven tot radio-omroepprogramma's verplicht om ervoor te zorgen dat die radio-omroepprogramma's onmiddellijk toegankelijk en gemakkelijk te vinden zijn. Het aangemelde ontwerp legt aanbieders van gebruikersinterfaces verplichtingen op met betrekking tot de presentatie van content van derden op de gebruikersinterface, alsmede vereisten met betrekking tot de zoekresultaten van diensten van derden en aanbevelingen van programma's van derden.

De diensten van de Commissie hebben op 25 juli 2025 bij de Vlaamse autoriteiten een verzoek om aanvullende informatie ingediend om verduidelijking te verkrijgen met betrekking tot de aangemelde maatregelen. De antwoorden van de Vlaamse autoriteiten zijn ontvangen op 18 augustus 2025. Hiermee wordt bij onderstaande beoordeling rekening gehouden.

Na bestudering van het aangemelde ontwerp heeft de Commissie besloten het volgende uitvoerig gemotiveerde mening en opmerkingen uit te brengen.

1. Inleiding

De Commissie neemt nota van de kennisgeving, waarin wordt gesteld dat de aangemelde ontwerpen tot doel hebben een breed aanbod aan mediaprogramma's te bevorderen en dat het vanuit cultureel, democratisch en sociaal oogpunt noodzakelijk is een sterke Vlaamse audiovisuele sector te waarborgen. Het aangemelde ontwerp streeft dezelfde doelstellingen na als het in het kader van kennisgeving 2025/368/BE aangemelde ontwerpdecreet.

Zoals vermeld in haar uitvoerig gemotiveerde mening en opmerkingen over kennisgeving 2025/368/BE, onderschrijft de Commissie de doelstelling van de pluriformiteit en culturele en taalkundige verscheidenheid, die fundamentele waarden van de Europese Unie zijn, zoals vastgelegd in respectievelijk artikel 11, lid 2, en artikel 22 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Bovendien behoort de bescherming van de vrijheid en pluriformiteit van de media en de bevordering van de digitale eengemaakte markt tot de doelstellingen van Richtlijn 2000/31/EG betreffende elektronische handel ⁽²⁾, Richtlijn 2010/13/EU (hierna de "richtlijn audiovisuele mediadiensten" genoemd), Verordening (EU) 2022/2065 (hierna "de

⁽¹⁾ Richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) (gecodificeerde versie).

⁽²⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt, PB L 178 van 17.7.2000, blz. 1.

digitaledienstenverordening” genoemd) ⁽³⁾ en Verordening 2024/1083 (hierna de “Europese wet inzake mediavrijheid” genoemd).

Als zodanig herinnert de Commissie eraan dat in artikel 1, lid 6, van Richtlijn 2000/31/EG is bepaald dat de lidstaten maatregelen kunnen nemen om de culturele en taalkundige verscheidenheid en de pluriformiteit te beschermen, voor zover die maatregelen in overeenstemming zijn met het EU-recht, met inbegrip van de voorschriften van Richtlijn 2000/31/EG zelf.

2. Uitvoerig gemotiveerde mening

Evaluatie in het licht van Richtlijn 2000/31/EG

a) Toepasselijkheid van Richtlijn 2000/31/EG

Het aangemelde ontwerp valt onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2000/31/EG.

Wat in de eerste plaats de personele werkingssfeer van de aangemelde bepalingen betreft, is het aangemelde ontwerp van toepassing op aanbieders van gebruikersinterfaces

Zoals vermeld in de uitvoerig gemotiveerde mening van de Commissie over kennisgeving 2025/368/BE, omvatten de aanbieders die onder het aangemelde ontwerp vallen, aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij in de zin van artikel 1, lid 1, onder b), van Richtlijn (EU) 2015/1535, voor zover zij voldoen aan de daarin genoemde voorwaarden (*“elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, langs elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten wordt verricht”*), en dus ook in de zin van de artikelen 1 en 2 van Richtlijn 2000/31/EG. Deze beoordeling werd ook bevestigd door de Vlaamse autoriteiten in hun antwoord op het verzoek om aanvullende informatie van de diensten van de Commissie.

Bovendien zijn de in het aangemelde ontwerp vastgestelde verplichtingen, zoals vastgesteld in het kader van kennisgeving 2025/368/BE, van toepassing op aanbieders van gebruikersinterfaces die gevestigd zijn in Vlaanderen of het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en op aanbieders die hun diensten in Vlaanderen aanbieden.

Wat in de tweede plaats de materiële werkingssfeer van het aangemelde ontwerp betreft, bevatten de bepalingen van het aangemelde ontwerp eisen die van toepassing zijn op aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij, met name door hen te verplichten aandacht te schenken aan content van derden, te weten televisie-omroepprogramma's en radio-omroepprogramma's van algemeen belang.

Meer in het bijzonder verplicht artikel 3 van het aangemelde ontwerp aanbieders van gebruikersinterfaces, die in de eerste plaats toegang verlenen tot televisiediensten, ertoe om passende aandacht te verzekeren via de applicaties van de betrokken omroepen die toegang verlenen tot die televisieomroepprogramma's en via de applicaties van de dienstendistributeurs die toegang verlenen tot een of meer televisieomroepprogramma's. Daarnaast moeten aanbieders van gebruikersinterfaces in de zoekresultaten en aanbevelingen de programma's weergeven die deel uitmaken van de televisieomroepprogramma's die beschikbaar zijn in de applicaties van

⁽³⁾ Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening) (PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1-102).

omroeporganisaties die toegang geven tot televisieomroepprogramma's van algemeen belang. Aanbieders van gebruikersinterfaces die hoofdzakelijk toegang geven tot radiodiensten moeten de passende aandacht realiseren via de applicatie van een in artikel 4 van het aangemelde ontwerp omschreven samenwerkingsverband van radio-omroeporganisaties en via de applicaties die toegang geven tot de radio-omroepprogramma's van algemeen belang.

Volgens artikel 2, onder h) en i), van Richtlijn 2000/31/EG heeft het gecoördineerde gebied in de zin van die bepalingen betrekking op vereisten waaraan de dienstverlener moet voldoen met betrekking tot o.a. de uitoefening van de activiteit van een dienst van de informatiemaatschappij, zoals vereisten inzake het gedrag van de dienstverlener. De bepalingen van het aangemelde ontwerp vallen derhalve onder het gecoördineerde toepassingsgebied van Richtlijn 2000/31/EG en zijn in het licht van die richtlijn geanalyseerd.

In hun antwoord op het verzoek om aanvullende informatie geven de Vlaamse autoriteiten aan dat het aangemelde ontwerp tot doel heeft de culturele en taalkundige verscheidenheid te bevorderen en de pluriformiteit te beschermen. Op grond hiervan zijn zij van mening dat Richtlijn 2000/31/EG daaraan geen afbreuk doet, zoals bepaald in artikel 1, lid 6, van die richtlijn. In dit verband wijst de Commissie erop dat de doelstelling om de verscheidenheid en de pluriformiteit van de media te waarborgen weliswaar door Richtlijn 2000/31/EG wordt erkend en bevorderd, maar dat artikel 1, lid 6, ervan bepaalt dat maatregelen ter bevordering van het pluralisme niettemin het EU-recht moeten eerbiedigen, met inbegrip van de regels van Richtlijn 2000/31/EG.

b) Artikel 3, leden 1, 2 en 4, van Richtlijn 2000/31/EG

De Commissie merkt op dat de bepalingen van het aangemelde ontwerp van toepassing zijn op aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij die hun diensten aanbieden aan klanten in België (Vlaanderen), ongeacht de lidstaat van vestiging van die aanbieders. Dit aspect is bevestigd door de Vlaamse autoriteiten in hun antwoord op het verzoek van de diensten van de Commissie om aanvullende informatie. Daarom zijn de overwegingen in de uitvoerig gemotiveerde mening van de Commissie over kennisgeving 2025/368/BE met betrekking tot het gebrek aan overeenstemming tussen het aangemelde ontwerp en Richtlijn 2000/31/EG ook van toepassing op de bepalingen waarop deze kennisgeving betrekking heeft.

De Commissie herinnert er met name aan dat in artikel 3, leden 1 en 2, van Richtlijn 2000/31/EG het “land-van-oorsprongbeginsel” is vastgesteld op grond waarvan diensten van de informatiemaatschappij alleen aan de bron van hun activiteit mogen worden gereguleerd. Aanbieders van dergelijke diensten zijn derhalve in de regel onderworpen aan het recht van de lidstaat waar de aanbieders van die diensten zijn gevestigd.

In artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31/EG worden de omstandigheden en procedures vastgesteld waaronder een lidstaat van bestemming van dit beginsel mag afwijken om bepaalde maatregelen op te leggen. De Commissie wijst erop dat de recente rechtspraak van het Hof van Justitie, waarin het herinnert aan de beperkingen van het toepassingsgebied van artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31/EG, met name wat betreft algemene en abstracte maatregelen zoals het aangemelde ontwerp, in het onderhavige geval relevant is. Volgens die rechtspraak komen algemene en abstracte maatregelen die

niet beperkt zijn tot een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij, niet in aanmerking voor de in artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31/EG vervatte vrijstelling ⁽⁴⁾.

Volgens de Commissie vormt het aangemelde ontwerp een dergelijke algemene en abstracte maatregel die zonder onderscheid van toepassing zal zijn op aanbieders van diensten van de informatiemaatschappij in België ongeacht hun lidstaat van vestiging, hetgeen in strijd is met voornoemde jurisprudentie.

Om de hierboven uiteengezette redenen brengt de Commissie hierbij een gedetailleerde mening uit overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535.

De Commissie herinnert de Vlaamse autoriteiten eraan dat, overeenkomstig dit artikel, het uitbrengen van een uitvoerig gemotiveerde mening inhoudt dat de lidstaat die het ontwerp in kwestie voor een technisch voorschrift heeft opgesteld, de vaststelling ervan met vier maanden vanaf de datum van kennisgeving ervan moet uitstellen. Deze termijn loopt derhalve af op 12 november 2025.

Voorts vestigt de Commissie de aandacht van de Vlaamse autoriteiten op het feit dat krachtens diezelfde bepaling de lidstaat waaraan een uitvoerig gemotiveerde mening is gericht, verplicht is de Commissie in kennis te stellen van het gevolg dat hij aan deze mening denkt te geven.

Indien de Vlaamse autoriteiten de verplichtingen van Richtlijn (EU) 2015/1535 niet nakomen of indien de tekst van het ontwerp in kwestie voor een technisch voorschrift wordt aangenomen zonder rekening te houden met de aangevoerde bezwaren of anderszins in strijd is met het Unierecht, is de Commissie bereid een procedure tegen België in te leiden overeenkomstig artikel 258 VWEU.

3. Opmerkingen

3.1. Beoordeling in het licht van Richtlijn 2010/13/EU

a) Identificatie van één enkele applicatie

In de toelichting bij het aangemelde ontwerp wordt aangegeven dat “de meeste omroeporganisaties hun verschillende omroepprogramma’s momenteel in dezelfde applicatie integreren” en dat “indien een omroeporganisatie meerdere applicaties aanbiedt die programma’s van algemeen belang bevatten, de betrokken omroeporganisatie slechts één applicatie vooraf op de landingspagina kan laten installeren”. De voorlaatste alinea van artikel 3 van het aangemelde ontwerp bepaalt dat omroepen die een of meer televisieprogramma’s aanbieden als bedoeld in artikel 6, lid 1, van het aangemelde ontwerpbesluit tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio- en televisieomroep wat betreft de passende aandacht van aanbieders

⁽⁴⁾ Zaak C-376/22, ECLI:EU:C:2023:835, van 9 november 2023. Zie met name de punten 59 en 60: “59. [...] dat de lidstaten in beginsel niet bevoegd zijn om dergelijke maatregelen vast te stellen, zodat zelfs niet hoeft te worden nagegaan of die maatregelen noodzakelijk zijn om dwingende redenen van algemeen belang. / 60. [...] dat artikel 3, lid 4, van Richtlijn 2000/31 aldus moet worden uitgelegd dat algemene en abstracte maatregelen ten aanzien van een algemeen beschreven categorie van bepaalde diensten van de informatiemaatschappij, die zonder onderscheid gelden voor alle aanbieders van die categorie diensten, niet vallen onder het begrip “maatregelen die worden genomen ten aanzien van een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij” in de zin van die bepaling.”

van een gebruikersinterface, zoals afzonderlijk aangemeld door de Vlaamse autoriteiten (kennisgeving 2025/368/BE), op verzoek van de aanbieder van de gebruikersinterface één enkele applicatie aanwijzen die toegang geeft tot televisieprogramma's van algemeen belang en die een prominente plaats moet krijgen. In hun antwoord benadrukken de Vlaamse autoriteiten met betrekking tot kennisgeving 2025/369/BE dat omroepen op verzoek van de aanbieder van de gebruikersinterface één enkele applicatie zouden moeten aanwijzen, aangezien laatstgenoemden de geadresseerden zijn van de verplichtingen inzake prominentie [nadruk toegevoegd]. Gezien deze elementen blijft het voor de Commissie onduidelijk of alleen een proactief verzoek van een aanbieder van gebruikersinterfaces zou leiden tot de aanwijzing van één enkele applicatie in plaats van meerdere. De Commissie wijst op de praktische gevolgen van situaties waarin de aanbieder van de interface geen verzoek indient om één enkele applicatie aan te wijzen, of waarin een dergelijk verzoek niet in aanmerking wordt genomen. Dit kan dan leiden tot een potentieel groot totaal aantal applicaties van één aanbieder van mediadiensten op één interface. In dat geval zouden de potentiële doeltreffendheid en praktische uitvoering van de verplichting inzake prominentie, alsook het belang van de zichtbaarheid en vindbaarheid van alle omroepen aan wie de prominentie is toegekend, in het gedrang kunnen komen.

b) Uitsluiting van aanbieders van mediadiensten die niet onder de Vlaamse jurisdictie vallen

Volgens het aangemelde ontwerp komen omroepdiensten of programma's die worden aangeboden door aanbieders buiten het rechtsgebied van Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet in aanmerking voor het aanvragen of verkrijgen van een prominente plaats. De Vlaamse autoriteiten geven aan dat de begunstigden van de aandachtsregeling als bedoeld in artikel 6 van het aangemelde ontwerpbesluit tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft passende aandacht door aanbieders van een gebruikersinterface, zoals afzonderlijk aangemeld door de Vlaamse autoriteiten (kennisgeving 2025/368/BE), beperkt zijn tot omroepprogramma's die worden aangeboden door omroepen die zijn erkend door of aangemeld bij de Vlaamse Regulator voor de Media. In de praktijk betekent dit dat de aanbieders onder de Vlaamse jurisdictie moeten vallen. Wanneer een omroepprogramma van een in een andere lidstaat gevestigde aanbieder van mediadiensten weliswaar voldoet aan alle voorwaarden van artikel 8 van het aangemelde ontwerp in kwestie (kennisgeving 2025/369/BE), maar toch niet in aanmerking komt voor aandacht in het kader van het Media-decreet, leidt dit tot een situatie waarin alleen Vlaamse content wordt bevoordeeld. De Commissie herinnert eraan dat er geen sprake mag zijn van directe discriminatie ten aanzien van aanbieders van mediadiensten die niet onder de Vlaamse jurisdictie vallen wat betreft hun recht om in aanmerking te komen voor opname onder diensten van algemeen belang.

De Commissie herinnert er ook aan dat het Hof van Justitie van de EU een enge interpretatie heeft gegeven van de toegestane beperkingen op het vrij verrichten van diensten. Artikel 56 VWEU vereist niet alleen de opheffing van elke discriminatie van dienstverleners op grond van nationaliteit of het feit dat zij zijn gevestigd in een andere lidstaat dan die waar de diensten zullen worden verricht, maar ook de afschaffing van elke beperking, ook al is dit zonder onderscheid van toepassing op nationale dienstverleners en op die van andere lidstaten, die de activiteiten van een in een andere

lidstaat gevestigde dienstverlener waar zij rechtmatig soortgelijke diensten verlenen, kan verbieden, belemmeren of minder voordelig maken ⁽⁵⁾.

In dit licht vestigt de Commissie de aandacht van de Vlaamse autoriteiten op de noodzaak ervoor te zorgen dat de in het aangemelde ontwerp vastgelegde voorwaarden voor de aanvraagprocedure, met inbegrip van praktische voorwaarden zoals taalvereisten en informatie over de aanvraagformulieren, geen beperkingen vormen voor het vrij verrichten van diensten voor buiten het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap gevestigde aanbieders van mediadiensten. Deze noodzaak vloeit ook voort uit artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de EU, dat onder meer de vrijheid waarborgt om *“kennis te nemen en te geven van informatie of ideeën, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen”*.

De Vlaamse autoriteiten worden verzocht rekening te houden met bovenstaande opmerkingen en overwegingen om ervoor te zorgen dat de nationale wetgeving wordt aangenomen en toegepast in overeenstemming met de ter zake dienende bepalingen van het EU-recht.

De Commissie herinnert er voorts aan dat de definitieve tekst, zodra deze is vastgesteld, aan de Commissie moet worden meegedeeld overeenkomstig artikel 5, lid 3 van Richtlijn (EU) 2015/1535.

3.2. Beoordeling in het licht van Verordening (EU) 2022/2065

Het aangemelde ontwerp valt binnen het toepassingsgebied van de digitaledienstenverordening, met name omdat het verplichtingen oplegt aan aanbieders van gebruikersinterfaces die kunnen worden aangemerkt als aanbieders van onlinetussenhandeldiensten op grond van artikel 3 van de digitaledienstenverordening. Dit aspect is bevestigd door de Vlaamse autoriteiten in hun antwoorden op de vragen van de Commissie.

Meer in het bijzonder wordt in de artikelen 3 en 4 van het aangemelde ontwerp voorgeschreven op welke wijze de aanbieder van gebruikersinterfaces aan de verplichting inzake prominentie moet voldoen. Het legt die aanbieders verplichtingen op met betrekking tot de presentatie van content van derden op de gebruikersinterface, alsmede vereisten met betrekking tot de zoekresultaten van diensten van derden en het aanbevelen van programma's van derden. Volgens de Vlaamse autoriteiten zijn deze verplichtingen bedoeld om pluriformiteit en culturele en taalkundige verscheidenheid van de media te bevorderen. Daarom zijn de overwegingen die de Commissie in haar opmerkingen over kennisgeving 2025/368/BE met betrekking tot de digitaledienstenverordening heeft uiteengezet, ook van toepassing op de bepalingen waarop deze kennisgeving betrekking heeft.

De Commissie wil de Vlaamse autoriteiten er vooral aan herinneren dat de digitaledienstenverordening ten doel heeft bij te dragen tot de goede werking van de interne markt voor tussenhandeldiensten, met inachtneming van de grondrechten. ⁽⁶⁾ In dit verband wijst de Commissie erop dat dit stuk wetgeving in de regel geen nationale uitvoeringsmaatregelen vereist, aangezien het een verordening betreft.

⁽⁵⁾ Zie bijvoorbeeld het arrest van 25 april 2013, Jyske Bank Gibraltar (C-212/11, EU:C:2013:270, punten 58 en 59).

⁽⁶⁾ Zie overweging 9 van de digitaledienstenverordening.

Bovendien voorziet de digitaledienstenverordening in het volledig geharmoniseerde regelgevingskader dat van toepassing is op aanbieders van tussenhandeldiensten in de Unie, met inbegrip van onlineplatforms, voor wat betreft hun verplichtingen met betrekking tot de content die via hun tussenhandeldiensten wordt geleverd. De Commissie merkt op dat de bescherming van de grondrechten, met inbegrip van de vrijheid en pluriformiteit van de media, centraal staat in de opzet van de digitaledienstenverordening, die specifieke waarborgen bevat om de pluriformiteit van de media online te beschermen.

Zoals aangegeven in de opmerkingen over kennisgeving 2025/368/BE, is het in dit verband belangrijk dat het aangemelde ontwerp er niet op gericht is om kwesties te regelen die reeds onder de digitaledienstenverordening vallen, zoals bijvoorbeeld artikel 8 of 27 daarvan, of om regelingen in te voeren die naast die verordening van toepassing zijn, aangezien dit tot een inconsistent of tegenstrijdig rechtskader zou leiden. Voorts verzoekt de Commissie de Vlaamse autoriteiten ervoor te zorgen dat de toepassing van het aangemelde ontwerp in overeenstemming is met het toezichts- en handhavingskader van de digitaledienstenverordening.

De Commissie verzoekt de Vlaamse autoriteiten rekening te houden met bovenstaande opmerkingen om te waarborgen dat de nationale wetgeving in overeenstemming met het toepasselijke EU-recht wordt vastgesteld en toegepast.

Hoogachtend,

Voor de Commissie

Henna Virkkunen
Uitvoerend Vicevoorzitter

<p>VOOR GELIJKLUIDEND AFSCHRIFT Voor de secretaris-generaal</p> <p>Martine DEPREZ Directeur Besluitvorming & Collegialiteit EUROPESE COMMISSIE</p>
--